

První cestou k pokání je odsouzení hříchů: Ty první vypočti své hříchy, abys byl ospravedlněn. Proto také pravil prorok: Řekl jsem: Vyznávám se Hospodinu ze své ničemnosti, a tys odpustil, co jsem zavinil hříchem. Musíš tedy i ty odsoudit to, čím jsi zhřešil; Pánu to postačí k ospravedlnění. Vždyť kdo odsoudil to, čím zhřešil, neupadne už tak snadno znovu do stejného hříchu. Podněcuj žalobce ve svém nitru, vlastní svědomí, abys jednou neměl žalobce před soudnou stolicí Páně. Nuže to je jedna výtečná cesta k pokání.

Ale ani ta další není o nic horší: Nemysleme na křivdy utrpěné od nepřátel, ovládejme hněv a odpouštějme provinění svým spolužebníkům. Pak bude i nám odpuštěno, čeho jsme se dopustili vůči Pánu. A to je další způsob usmíření hříchů. Bylo to přece řečeno: Jestliže odpustíte těm, kdo se vůči vám provinili, váš nebeský Otec odpustí i vám.

Chceš znát i třetí cestu pokání? Je to vroucí a správná modlitba, vyvěrající z hloubi srdce.

A chceš-li poznat i čtvrtou, budu mluvit o milosrdenství, neboť to má značnou a mnohonásobnou moc.

A konečně ani skromnost a pokora nepotlačují hříšnou přirozenost méně než všechno to, o čem už byla řeč. Dosvědčuje to celník: o dobrých skutcích mluvit nemohl, místo všeho tedy prokázal pokoru, a tak se zbavil tíživého břemene hříchů.

Nuže, ukázali jsme pět cest pokání: první je odsouzení hříchů, druhou jdeme, když odpouštíme svým bližním jejich provinění, třetí spočívá v modlitbě, čtvrtá v milosrdenství a pátá v pokoře.

Neotálej tedy a každodenně krácej všemi těmi cestami. Vždyť jsou to cesty příhodné a nemůžeš se ani vymlouvat na chudobu, naopak, i kdybys žil chuději než všichni ostatní, stejně se můžeš přestat hněvat jako být pokorný nebo se upřímně modlit či odsuzovat hříchy; v žádném případě ti chudoba nebude na překážku. O čem tu mluvím? Že ani při oné cestě pokání, kde je třeba vynakládat majetek, (mám na mysli almužnu), že ani tam nám chudoba nebrání jednat podle přikázání. To přece prokázala vdova, která dala dva haléře.

Když jsme tu tedy poznali způsob, jak máme léčit své rány, užívejme těch léků. Tak znovu nabudeme opravdového zdraví, s důvěrou se budeme moci účastnit svaté hostiny, s velikou slávou vykročit vstříc Kristu, králi slávy, a z milosti, milosrdenství a dobroty našeho Pána Ježíše Krista trvale dosáhnout věčné blaženosti.